

UNIVERSITATEA DE ARTE DIN TÎRGU-MUREȘ
FACULTATEA DE ARTE ÎN LIMBA ROMÂNĂ
DEPARTAMENTUL DE MUZICĂ

**SIMPOZIONUL NAȚIONAL AL STUDENȚILOR
DE LA RENASCENȚIȘTI LA... IMPRESIONIȘTI
Ediția a VI-a**

**TÎRGU MUREȘ
24-25 APRILIE 2017**

PROGRAM

24 APRILIE 2017

ORA 15:30 sala Tudor Jarda,
Primirea echipajelor/ invitaților

Ora 17:00 Piața Trandafirilor și Centrul istoric
puncte de vizitat: Biblioteca Județeană din Târgu-
Mureș
în programul *Săptămâna națională a*
bibliotecilor

Cetatea medievală din Târgu-Mureș

25 APRILIE 2017

ORA 10:00 Sala documentară,
locația: Biblioteca Județeană din Târgu-
Mureș
Deschiderea oficială a simpozionului
Cuvânt de deschidere

Dr. Monica Avram director,
Biblioteca Județeană din Târgu-Mureș

Prof.univ.dr.
Carmen-Mihaela director,
Mihăescu Departamentul de Muzică

Conf.univ.dr.
Ramona Preja Inițiator și coordonator proiect

Comunicări studenți:
prezintă Apolțan Raluca-Edit – anul I, Master
10:15- 12:45

ATANASIU Ovidiu	<i>Noul stil al școlii discantiștilor de la Paris</i>
STRUȚĂ Cristina Deiana	<i>Analiza interpretativă pentru Preludiul și Fuga în sol minor, BuxWV 149 de Dietrich Buxtehude</i>
APOLȚAN Valențiu- Florin	<i>Aspecte ale textului poetic prin prisma lied-ului german</i>
GECZI Amalia	<i>Franz Liszt - reflecții asupra polonezei</i>
APOSTOLACHE KISS Zeno Eusebio	<i>Opera romantică vis-a-vis operă buffa. Opera națională. C.M. von Weber</i>
SÂNTEAN Teodora	<i>Bel canto-ul sau arta cântului</i>
STĂNEI Iulia/ POPA Ioana	<i>Pedagogi ai muzicii vocale în Italia secolului al XIX-lea, repere istorice</i>
PLEȘA Sebastian-Răzvan	<i>Bela Bartok – reprezentant de seamă</i>
LUNGU Alina	<i>Caracteristica artei vocale la Rossini în contextul romantismului italian</i>
BARAC (FRIM) Laura	<i>Compozitoarele uitate</i>

12.45 – 13.00 - Pauză de cafea

12.45- 15.45

SABOU Carmen-Ioana	<i>Rondoul între cântec și dans</i>
NECULAI Larisa Alice/ VRACIU Paula	<i>Fenomene ale genezei sistemului tonal-funcțional. Filiera renașcentistă</i>
PURTAN Tincuța-Sefora / OLAR-POP Samuel	<i>Menuetul în ipostaze baroce și clasice</i>
RUSU Mihaela	Simbolistica muntelui reflectată în suita pentru orchestră <i>Prin munții Apuseni</i> de Marțian Negrea
TUDOR Andrei	<i>Formații instrumente din Banat în secolul XX</i>
MAXIMIUC Mariana	<i>Ludicul pianistic în miniaturile lui Constantin Silvestri</i>
NICULESCU Ana Maria	<i>Succesele pariziene ale compozitorului Frederic Chopin</i>
HOOS Hanna-Denise	<i>Analiza estetică a sublimului. Sublimul - J.S Bach în interpretarea lui Hilary Hahn</i>
MEDELEANU Ana Claudia	Metamorfoze ale Spațiului-Timp în opera <i>IONA</i> de Anatol Vieru
RAICA Monica Diana	<i>Estetica-generalități și studiu de caz în muzica jazz</i>
MARIN Mihaela	<i>Frumosul în interpretarea lui Sergiu Celibidache</i>
NECULAI Larisa Alice	<i>La porțile orientului. Suita pentru orchestră "Șătrarii", op.2 de Dinu Lipatti</i>

REZUMATE

ATANASIU Ovidiu,

anul II, Master, Educația Muzicală Contemporană, Departamentul de Muzică, Facultatea de Arte în Limba Română, Universitatea de Arte din Târgu-Mureș

Noul stil al școlii discantiștilor de la Paris

Rezumat: În perioada secolelor XII - XIII, Parisul devine cel mai mare și cel mai important centru cultural din Europa. Desigur, la dezvoltarea culturii a concurat și știința, în plină ascensiune, și de o potrivă, procesul de centralizare al țării la care se adaugă creșterea puterii regale sprijinite pe burghezia de la oraș. În acest peisaj politico-istoric, *Școala de la Notre Dame*, care s-a dezvoltat mai mult în secolul XIII, reprezenta o direcție muzicală a cărei orientare era mai fermă decât oricare din școlile franceze de cantori de până atunci. Aici puteau fi întâlniți cei mai de vază cântăreți și compozitori, atât francezi cât și cei veniți din alte țări, în special din Anglia. Din documentele vremii reiese că cele mai proeminente figuri ce păstoreau această școală erau Leoninus și Perotinus sau Perotinus cel Mare, nume desigur, latinizate. În noul stil componistic adus de acești doi compozitori, coralul gregorian a suferit modificări esențiale. Mișcarea lui ritmică, care înainte era liberă și elastică, nefixată, devine acum plană, cu măsură și cu un tempo larg. Gândirea teoretică a secolului al XIII-lea, ori cât de legată ar fi fost de scolastică, a dezvoltat o activitate creatoare foarte bogată. Școala creatoare pariziană la rândul ei, a generalizat marea experiență științifică, surclasând astfel orice școală de cantori de pe lângă mănăstiri.

Cuvinte cheie: polifonie, medieval, cantus firmus, organum, coral

STRUȚĂ Cristina Deiana,

anul I, Master, Facultatea de Muzică, Universitatea de Vest, Timișoara, Coordonator științific: prof.univ.dr.habil. Felician Roșca

Analiza interpretativă pentru Preludiul și Fuga în sol minor, BuxWV 149 de Dietrich Buxtehude

Rezumat: Lucrarea este o analiză muzicală atât sub aspect muzicologic cât și interpretativ asupra Preludiului și Fugii în sol minor BuxWV 149 de Dietrich Buxtehude. Dacă analiza muzicologică are la bază cunoștințe de formă, armonie și contrapunct, analiza interpretativă are la bază în mare parte felul particular și unic în care interpretez această lucrare la orgă. Această parte, interpretativă reprezintă partea originală a lucrării. Întreaga lucrare se înscrie în specificul de analiză interpretativă în arta organistică.

Cuvinte cheie: muzică, artă organistică, istoria muzicii, analiză formală, analiză interpretativă.

APOLȚAN Valențiu-Florin,

anul II, Departamentul de Muzică, Facultatea de Arte în Limba Română,
Universitatea de Arte din Târgu-Mureș

Coordonator științific: conf.univ.dr. Ramona PREJA

Aspecte ale textului poetic prin prisma lied-ului german

Rezumat: Lucrarea de față aduce în discuție lied-ul german care își are rădăcinile în muzica populară și este rezultatul unui complex și îndelungat proces de evoluție care a avut loc pe parcursul a sute de ani, timp în care diferite genuri și forme muzicale s-au influențat și condiționat reciproc. Aparținând tradiției germane, originile Volksliedului se regăsesc încă din Evul Mediu german, așa numitele minnelied-uri datând din secolele XII-XIII, fiind lucrări ale minnesänger-ilor, compozitori, cântăreți și poeți ai unor cântece de dragoste, lied-ul fiind relativ redus la simple cântece sau romanțe având la bază versuri restrânse ca tematică, iar partea instrumentală limitată la o simplă acompaniere. Evoluția muzicii ca știință prin teorie, armonie, contrapunct, orchestrație, forme, perfecționarea tehnicii vocale și instrumentale duce la o dezvoltare și cristalizare a genului de lied. La sfârșit de secol XVIII și început de secol XIX compozitorii reîncep să compună lied-uri folosindu-se de textele de mare valoare literară ale creațiilor poetice romantice, precum ale poetului Goethe, Schiller, Heine, de o mare frumusețe poetică și profunzime, compozitorilor fiindu-le stimulată fantezia, ceea ce determină în creațiile muzicale un salt calitativ armonic, polifonic, orchestral, etc. Un aport deosebit în cristalizarea lied-ului a adus Franz Schubert care prin

simplitatea mijloacelor de expresie folosite dă naștere unei noi forme perfecte a lied-ului. La Schubert, acompaniamentul care este un element de o deosebită importanță în creația vocală, nu mai are doar rolul de susținere armonică a liniei melodice ci participă efectiv la formarea întregii imagini muzicale. Între partea vocală și cea instrumentală se formează o legătură inseparabilă, o întrepătrundere de esență poetică ce degajă o multitudine de nuanțe emoționale, cele două elemente completându-se reciproc și dând naștere unei expresivități deosebite.

Cuvinte cheie: gen, lied, compozitor, acompaniament, poezie

GECZI Amalia,

anul II, Interpretare Muzicală, Instrumente, Departamentul de Muzică
Facultatea de Arte, Universitatea Oradea

Coordonatori științifici: conf.univ.dr. Mirela Țârc și conf.univ.dr.
Luminița Gorea

Franz Liszt - reflecții asupra polonezei

Rezumat: În lucrarea de față ne propunem să prezentăm câteva reflecții asupra unuia din cele mai în vogă dansuri din perioada romantismului muzical, de proveniență poloneză, unul dintre cele mai întâlnite în saloanele nobililor europeni: poloneza. Vom începe cu o scurtă descriere a cadrului social și artistic din secolul al XIX-lea caracteristic curentului romantic, urmând să facem o prezentare a polonezei, atât a dansului cât și a dansatorilor, dar și a acesteia ca gen predilect în creația compozitorilor romantici Chopin și Liszt. Apoi, inspirați de descrierile făcute de acesta din urmă, ne vom opri la creația chopiniană de poloneze, încheind în final cu *Poloneza nr. 3* din Op. 71 a lui Chopin.

Cuvinte cheie: poloneza, romantism, caracteristici, secol, XIX.

APOSTOLACHE KISS Zeno Eusebio,

anul II, Master, Educația Muzicală Contemporană, Departamentul de
Muzică, Facultatea de Arte în Limba Română, Universitatea de Arte din
Târgu-Mureș

***Opera romantică vis-a-vis operă buffa. Opera națională. C.M.
von Weber***

Rezumat: Lucrarea subliniază caracteristicile operei romantice în comparație cu opera buffa. Compozitorii care au abordat genul de operă romantică și care au contribuit la dezvoltarea sa prin prisma personalității lor puternice creatoare sunt: Gioachino Rossini, Gaetano Donizetti, Vincenzo Bellini, Giacomo Puccini (școala italiană), C. M. von Weber (creatorul operei germane), George Bizet, Charles Gounod (reprezentanții școlii franceze), Bedrich Smetana (școala cehă), Mihail Glinka, Modest Musorgski, Piotr Ilici Ceaikovski (geniile școlii ruse), apoi cei mari titani ai operei – Giuseppe Verdi (Italia) și Richard Wagner (Germania). Opera buffa – gen de operă care tratează un subiect comic, fiind totalmente diferită față de opera romantică, dar care se regăsește în opera romantică în diferitele momente. Subiectele sunt voioase, pline de viață, înfățișând oameni de toate zilele, cu îndeletniciri obișnuite, îndrăgostiți, geloși, ariviști, încăpățânați, vicleni. Câteodată temele sunt morale, altele satirice, dar întotdeauna vesele. Comicalul e mai gros, căci se inspiră din teatrul popular, de bălci. Carl Maria von Weber – compozitor de origine germană (a fost cel mai important compozitor de opere înainte de Richard Wagner), creatorul operei romantice germane. Cele mai cunoscute dintre cele opt opere ale sale sunt *“Der Freischütz”* (1821), *“Euryanthe”* (1823) și *“Oberon”* (1826) și au influențat în mod cert creația succesorilor săi în acest gen. Carl Maria Friedrich Ernst, Freiherr (baron) von Weber este unul dintre cei mai proeminenți reprezentanți ai romantismului timpuriu, o adevărată punte de legătură cu clasicismul.

Cuvinte cheie: opera romantică, opera buffa, *Der Freischütz*, *Euryanthe*, *Oberon*

SÂNTEAN Teodora,

anul II, Master, Educația Muzicală Contemporană, Departamentul de Muzică, Facultatea de Arte în Limba Română, Universitatea de Arte din Târgu-Mureș

Bel canto-ul sau arta cântului

Rezumat: Lucrarea intitulată *Bel canto sau arta cântului*, a fost realizată din dorința de a descoperi perioadele de început ale acestei forme interpretative vocale, dar și din pasiunea pe care o am pentru arta cântului, în general. Aceasta cuprinde în mod deosebit caracteristicile

bel cantoului din secolul al XVIII-lea, acest secol fiind unul în care au început să se scrie marcante tratate de cânt. În urma acestor tratate, arta bel cantoului a început să ia amploare. Acestea au fost scrise fie în limbile italiană, germană, franceză sau engleză precum și traduse în aceste limbi de circulație care mai târziu, vor defini principalele capitale ale operei. Subtitlul: *Profesori de canto și teoriile lor din secolul XVIII* descrie tocmai apariția unor figuri proeminente în arta cântului din acest secol, însoțite, desigur, de aportul teoretic și practic pe care-l aduc acestei arte. Bărbații sunt cei care devin pedagogi, profesori de canto în secolul XVIII, ei sunt cei care elaborează tratate de cânt, femeile fiind încă excluse din postura de pedagog. Bel cantoul din secolul XVIII aduce în prim plan cântăreții castrati, artiști îndrăgiți și admirați de public, cu cariere longevive și de succes, majoritatea devenind mai apoi chiar profesori de canto.

Cuvinte cheie: Bel canto, artacântului, castrati, secolul XVIII, profesori de canto.

STĂNEI Iulia/ POPA Ioana

anul IV, Interpretare muzicală, Canto/anul II Interpretare muzicală, Canto, Departamentul de Muzică, Teatru și Arte Vizuale, Facultatea de Arte, Universitatea *Ovidius* din Constanța

Coordonator științific: prof.univ.dr. Ioan Ardelean

Pedagogi ai muzicii vocale în Italia secolului al XIX-lea, repere istorice

Rezumat: În Italia secolului al XIX-lea arta vocală ia o deosebită amploare, prin dezvoltarea stilului și tehnicii bel canto, problematica fiind analizată de pedagogii cântului din acea perioadă. Girolamo Crescentini (1762 - 1846), faimos mai ales pentru tratatul său *Racolta di esercizi*, Marco Bordogni (1789 - 1856), Nicola Vaccai (1790 - 1848) compozitor, interpret și pedagog italian ce contribuie la dezvoltarea artei vocale prin tratatul său, *Metodo pratico di canto italiano per camera*, folosit ca instrument de predare până în zilele noastre, Domenico Crivelli (1793 - 1856), dar mai ales Francesco Lamperti (1813 - 1892) cu ale sale două tratate: *Guida teoretico-pratica-elementare per lo studio del canto* și *L'arte del canto* și fiul său, Giovanni Battista Lamperti (1839 - 1910), rămân figuri emblematice în istoria

pedagogiei vocale. Arta cântului din secolul al XIX-lea înflorește mai ales datorită discipolilor valoroși ai pedagogilor mai sus menționați. Printre aceștia se numără Isabella Colbran (1785 - 1845), Giuditta Pasta (1797 - 1865), Sophie Cruvelli (1826 - 1907), Marianna Barbieri-Nini (1818 - 1887), Emma Albani (1847 - 1930), Teresa Stolz (1834 - 1902) și Ernestine Schumann-Heink (1861 - 1936).

Cuvinte cheie: bel canto, pedagogi, secolul al XIX-lea, emblematic, Italia.

PLEȘA Sebastian-Răzvan,

anul II, Master, Educația Muzicală Contemporană, Departamentul de Muzică, Facultatea de Arte în Limba Română, Universitatea de Arte din Târgu-Mureș,

Coordonator științific: conf.univ.dr. Ramona Preja

Bela Bartok – reprezentant de seamă

Rezumat: Bela Bartok un reprezentat de seamă al secolului XX atât în România cât și afara granițelor. Cu un suflet românesc, compozitorul se naște la Sânicolaul Mare în județul Timiș. Propune în muzica cultă o serie de imagini și teme folclorice, transpuse în literatura clasică. Interesul viu în fața comorilor folclorice ale acestor două popoare, stârnește o atenție desăvârșită a compozitorului. Spre deosebire de alți compozitori, el reușește să marcheze o serie de culegeri prin care să regăsească și să promoveze folclorul românesc și maghiar. Conceptul de bază în structura armonică este foarte diversificat în fața căreia se zbate un sâmbure folcloric bine închegat, înrădăcinat, și foarte complex în viziunea creatoare a lui Bela Bartok. Mijloacele de expresie, spre exemplu melodia, armonia, ritmicitatea, sunt elemente provenite dintr-un material și un sistem identic cu cel folcloric. Unele procedee armonice, spre exemplu folosirea cvartei, septimei etc., provin dintr-un material popular. În concluzie, materialul fonic, armonic și structural folosit de Bela Bartok în lucrările sale, marchează noi viziuni asupra întregii sfere ale muzicii culte. Astfel încât el reușește să dezvolte și să întrunească noi perspective care vor schimba total concepția comparativă între aceste două *lumi*, metaforic spus, total diferite.

Cuvinte cheie: transpunere, sonatină, concert, folclor, Bartok.

LUNGU Alina,

anul II, master, Arta spectacolului liric, Departamentul de Muzică, Teatru și Arte Vizuale, Facultatea de Arte, Universitatea *Ovidius* din Constanța,

Coordonator științific: prof.univ.dr. Ioan Ardelean

Caracteristica artei vocale la Rossini în contextul romantismului italian

Rezumat:

La începutul secolului al XIX-lea, opera romantică constituie un prag între fastuoasa operă eroică și sentimentalismul melodramei romantice. Vocalitatea italiană, însă, cultivă în primele opere romantice împăcarea belcantismului cu exigențele expresive ale noilor curente. Arta vocală a lui Gioacchino Rossini în jurul căreia gravitează mai tinerii Vincenzo Bellini și Gaetano Donizetti, se caracterizează prin respectarea tradiției belcantiste, opera acestuia fiind rezultatul îmbinării melodiei pre-romantice cu virtuozitatea belcantistă unde melodia, textul și ornamentele se armonizează perfect. Rossini intuiește nevoia de divertisment a marelui public care preferă melodia pură, cantabilă, independentă de cuvinte. El crează astfel o melodie încântătoare care se adresează mai degrabă simțurilor decât sufletului. Principalele aporturi ale operei rossiniene sunt: o standardizare a vocalității atât în repertoriul comic cât și în cel tragic, o virtuozitate vocală extrem de dezvoltată și direct inspirată de tehnica vocală barocă și nu în ultimul rând, crearea blocurilor muzicale dezvoltate rupând cu tradiția ariilor care alternează cu recitativele.

Cuvinte cheie: romantism, vocalitate, Italia, bel canto, melodie.

BARAC (FRIM) Laura,

anul II, Master, Educația Muzicală Contemporană, Departamentul de Muzică, Facultatea de Arte în Limba Română, Universitatea de Arte din Târgu-Mureș

Compozitoarele uitate

Rezumat:

Interesul meu față de subiectul acestei lucrări a apărut în urma citirii unui articol online care a fost scris ca un tribut cu ocazia zilei

internaționale a femeii. Atunci mi-am dat seama că, într-adevăr în anii de studiu, nu învățasem niciodată despre o personalitate marcantă feminină. Chiar dacă rolul femeii în muzica clasică este dezbătut sau desconsiderat, asta nu înseamnă că istoria nu a fost marcată de creația acestor femei. Fiecare artist merită să fie luat în considerare chiar dacă din punct de vedere estetic, arta acestuia poate fi pusă în balanță cu a altuia. Deși creațiile compozitoarelor din secolele trecute nu par să se înscrie în "top" ele sunt adevărate bogății și expresii pure ale muzicii. Lucrarea de față nu servește pentru a explica fenomenul acestei marginalizării, ci prin conținutul ei se vrea doar a ne aminti de unele dintre acele compozituri care au îmbogățit muzica clasică a secolelor XV-XX.

Cuvinte cheie: femei, compozitoare, clasic, uitate, desconsiderare.

SABOU Carmen-Ioana,

An. III, Interpretare Muzicală Canto, Departamentul de Muzică, Facultatea de Arte, Universitatea Oradea

Coordonatori științifici: conf.univ.dr. Mirela Țârc și conf.univ.dr. Luminița Gorea

Rondoul între cântec și dans

Rezumat: Lucrarea surprinde ipostaze ale acestei forme atât în muzica Renașterii cât și în muzica Barocului. Având rădăcini în toate formele cu refren ce aparțin muzicii din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre, forma îmbracă genuri diverse în epocile istorice studiate, aspect care va fi subliniat în lucrarea noastră. În perioada Renașterii anumite genuri cum ar fi madrigalul, motetul, caccia, frotolla villanela, pot îmbrăca forme cu refren. Analiza efectuată pe madrigalul Matona mia cara de Orlando di Lasso aduce în lumină acest aspect. Din Renaștere unde rondoul poate fi un gen vocal, până în Baroc unde îl întâlnim ca un gen instrumental cu origini dansante, rondo-ul primește anumite caracteristici evidențiate în analiza efectuată asupra părții finale din Partita în do minor pentru clavecin de J.S. Bach.

Cuvinte cheie: formă, perioadă, gen, clavecin, lucrare.

NECULAI Larisa Alice/VRACIU Paula

anul II/anul II, Muzicologie, Universitatea Națională de Arte *George Enescu* din Iași,

Coordonatori științifici: prof.univ.dr. Gheorghe Duțică și lect.univ.dr. Diana-Beatrice Andron

Fenomene ale genezei sistemului tonal-funcțional. Filiera renașcentistă

Abstract: The relationship between the concept of *diatonic* scale and *chromatic* scale can be described as evolutionary, especially when regarded in the light of its constantly changing character, both in the modal system as well as in tonalities. In what regards Renaissance, the disintegration of the **modal system** occurs gradually, by the creation and settlement of certain phenomena which, later, will constitute the basis of the **tonal-functional major-minor system**. Our study represents a synthesis of the musicological concept effectuated by Prof. PhD Gheorghe Duțică, regarding the genesis phenomena of the tonal-functional system developed during the musical epochs of the Medieval and Renaissance periods. We aim towards apprehending the progressive markers of the said process as mentioned by the author and, furthermore, we wish to provide with more musical samples to sustain his conclusions. Among the most relevant phenomena of this transition – from modal to tonal – we insisted upon two sources of entrance for chromatic elements into the original diatonic environment (**consonance** and **cadence modelling**) and compared to these, the shift from a monodic, respectively polyphonic state (linear) to a homophonic harmonical one (vertical).

Key words: tonal-functional system, modal system, consonance modelling, Renaissance, Gheorghe Duțică.

PURTAN Tincuța-Sefora /OLAR-POP Samuel

anul II, Pedagogie Muzicală/an II Interpretare Muzicală Instrumente, Departamentul de Muzică, Facultatea de Arte, Universitatea Oradea

Coordonatori științifici: conf.univ.dr. Mirela Țârc și conf.univ.dr. Luminița Gorea

Menuetul în ipostaze baroce și clasice

Rezumat: Lucrarea are ca obiectiv sublinierea unor caracteristici muzicale ale genului și formei de Menuet în cele două perioade ale istoriei muzicii amintite în titlu. Istoricul și evoluția genului încă de la apariția sa la curtea regelui Ludovic al XIV- lea precum și evoluția spectaculoasă către o formă de sine stătătoare sau aparținând unor genuri importante ale Clasicismului, precum simfonia, sonata, cvartetul, vor fi amintite. Analizele efectuate luminează diferențele și apropierile precum și diverse aspecte muzicale și de structură ale unor menuete baroce sau clasice.

Cuvinte cheie: clasic, gen, formă, structură, baroc.

RUSU Mihaela,

anul IV, Muzicologie, Universitatea Națională de Arte *George Enescu* din Iași, coordonator științific: prof.univ.dr. Gheorghe Duțică

Simbolistica muntelui reflectată în suita pentru orchestră Prin munții Apuseni de Marțian Negrea

Rezumat: Demersul analitic expus își propune ca finalitate reliefa interconexiunilor între două universuri aparent contradictorii: ideal și pragmatic sau dintre simbol și sunet. Pentru a exemplifica o posibilă cale de întrepătrundere a celor două zone ideatice, am ales ca „element de contact” simbolul muntelui, observând intuiția cu care a fost reprezentat în Suita simfonică Prin munții Apuseni de Marțian Negrea. Muntele – privit ca loc al inspirației creatoare – reprezintă un leitmotiv al creațiilor în majoritatea domeniilor artistice. Așadar, literatura, artele vizuale și muzica oferă acestui simbol ancorare istorică în curentele artistice din toate timpurile. Marțian Negrea se distinge în paleta componistică românească prin atributele incontestabile ale personalității sale artistice și umane, fiind în egală măsură profesor, dirijor, creator și un exemplu de verticalitate profesională și morală în contextul istoric al anilor '40. Suita simfonică *Prin munții Apuseni* este o lucrare programatică, descriptivă, cuprinzând patru tablouri ce au avut ca sursă de inspirație chiar contactul direct al compozitorului cu aceste minunate zone ale reliefului nostru. Călătoria noastră pe drumul imaginar propus de Marțian Negrea debutează sub semnul purificator al apei, simbol contextualizat în prima parte a suitei – Pe Arieș în sus,

urmat de imaginea sonoră a monumentalității unor fortificații montane – Cetățile Ponorului. Veșnicia și statornicia unor fenomene naturale este ilustrată de compozitor în partea a treia a suitei – Ghețarul de la Scărișoara, succedată de finalul lucrării – Un izbuc – o veritabilă explozie de vitalitate și energie.

Cuvinte cheie: simbol, paleta, componistic, programatic, descriptiv.

TUDOR Andrei,

anul III, Pedagogie ID, Academia de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj-Napoca

Coordonator științific: c.d.a. dr. Mircea Câmpeanu

Formații instrumente din Banat în secolul XX

Rezumat: Pasiunea aceasta pentru muzica a banașenilor l-a făcut pe George Enescu să afirme: „...lor,(lăutarilor), să le mulțumim că ne-au păstrat muzica, această comoară ce abia acum o prețuim; numai dânșii ne-au dezgropat-o, au trecut-o și au dat-o în păstrare din tată în fiu, cu acea grija sfântă ce o au pentru ce le era mai scump pe lume: cântecul. Din spusele marelui George Enescu rezulta importanța pe care o aveau lăutarii din Banat în menținerea climatului muzical specific bănățean, unii dintre ei ducând doinele și jocurile bănățene în numeroase orașe mari din Europa și chiar de pe alte continente. Chiar dacă lăutarii din Banat din sec. al XIX – lea erau profilați mai mult pe instrumente cu coarde, unele au avut în componența lor și instrumente de suflat ca taragotul, clarinetul și fluierul, instrumente de suflat pe care probabil le-au achiziționat în desele lor turnee prin orasele Europei. O întrebare la care raăpunsul nu a fost dat cu claritate până la ora actuală este: „Când, unde și cum au apărut muzicanții în Banat?”

Cuvinte cheie: instrumente de suflat, instrumente cu coarde, lăutari, muzicieni, jocuri bănățene.

MAXIMIUC Mariana,

anul IV, Muzicologie, Universitatea Națională de Arte George Enescu din Iași,

Coordonatori științifici: prof.univ.dr. Gheorghe Duțică și lect.univ.dr. Diana-Beatrice Andron

Ludicul pianistic în miniaturile lui Constantin Silvestri

Rezumat: Our development is marked by play, because the spirit of all surrounding things, blooming within us, creates the urge of connection to the superior nature. We need to play, because it is the source of enthusiasm, brings the satisfaction of finding and identifying yourself with the pursuit as well as the opportunity of remembering childhood and its fantastic feel. The essential nature of any musical activity is, in fact, a game. This primal status and reality is well known and admitted everywhere, even though not always directly expressed. No matter the purpose music serves in a certain context – be it entertainment, stimulation of a lively state or suggestion of a superior beauty, otherwise unattainable – it definitely preserves its essence and nature. *Suitele pentru pian* [The Piano Suites], pertaining to the author's second epoch of composition are genuine musical jewels, continuing the line started by other Romanian composers in the first part of the 20th century – Mihail Jora, Sabin Drăgoi, Paul Constantinescu, Marțian Negrea, Sigismund Toduță. In this study, our aim is to identify and underline the playfulness of these miniatures, pointing to elements that would create such an effect, both literary – like the titles of the pieces –, as well as musical components – melody, rhythm, harmony, architectural strategies.

Keywords: playfulness, Constantin Silvestri, pianistic miniature, semantic category, *suite*.

NICULESCU Ana Maria,

anul II, doctorand, Facultatea de Arte în Limba Română, Universitatea de Arte din Târgu-Mureș,

Succesele pariziene ale compozitorului Frederic Chopin

Rezumat: Frédéric Chopin, reprezentant al romantismului muzical polonez este considerat drept unul dintre cei mai prolifici și influenți compozitori, genurile preferate de acesta în creația sa fiind miniaturile pianistice. De-a lungul anilor compozitorul s-a remarcat atât pe plaiurile natale, cât și pe teritoriile importantelor centre europene, creația sa cucerind sufletele publicului larg. La 20 iulie 1831, Frédéric Chopin a plecat spre capitala Franței, Paris, unde succesele au început

să se contureze imediat. După ce Frédéric Chopin și-a dat ultima suflare, Robert Schumann a evocat momentul trist spunând că, „*Sufletul muzicii a trecut în zbor deasupra pământului.*”

Cuvinte cheie: romantism, compozitor, succes, pianistic, public

HOOS Hanna-Denise,

anul II, specialitatea Interpretare Muzicală, Facultatea de Muzică, Universitatea *Transilvania* din Brașov

Coordonator științific: prof.univ.dr. Petruța Coroiu

Analiza estetică a sublimului.

Sublimul - J.S Bach în interpretarea lui Hilary Hahn

Rezumat: Tratatul definește sublimul în legătură directă cu starea de copleșire a sufletului, iar apariția lui constă într-o „desăvârșită înălțime a expresiei”. Sunt identificate cinci izvoare, cinci surse ale sublimului: a) noblețea și măreția gândurilor, adică „fericita îndrăzneală în idei”; b) pasiunea năvalnică și însuflețită (patosul); c) „formarea de figuri (de cugetare și de cuvinte)”; d) „expresia nobilă” - alegerea cuvintelor potrivite; e) „așezarea și legarea cuvintelor după demnitatea și măreția lor”. Compozitorul dorește exprime Divinitatea, iar artistul reușește să transmită sublimul, divinul, maxima de perfecțiune fiind accentuată, prin duble acorduri, trasmițând o profundă pace interioară. Tempoul trebuie astfel ales încât să nu fie atât de lent până la a deveni static, dar nici atât de repede încât să devină impersonal sau strict academic. În interpretarea acestei părți din Partită un rol esențial îl are alegera tempo-ului care să redea caracterul solemn dar în același timp să asigure fluiditatea discursului. Din rațiuni tematice și armonice – mai multe voci să fie audibile în același timp – acordurile nu vor fi arpegiate. Vibrato-ul va trebui folosit ponderat; sunetul vioarei trebuie să se dezvolte din propria vibrație – dublele corzi, în particular, îmbogățesc sunetul fiind mai natural și senin. Accentuarea lejeră și expresivă a unor note se poate realiza mai cu seamă de către mâna stângă decât de către arcuș; și aici vorbim de o naturalețe, evitând exagerările.

Cuvinte cheie: violonist, sublim, compozitor, surse, armonie.

EDELEANU Ana Claudia,

anul IV, Muzicologie, Universitatea Națională de Arte *George Enescu* din Iași,
Coordonator științific: prof.univ.dr. Gheorghe Duțică

Metamorfoze ale Spațiului-Timp în opera *IONA* de Anatol Vieru

Abstract: Anatol Vieru applies in his compositions some proprieties of mathematical logics, however associated with musically *pure* ideas. As a composer and theorist, he was especially interested in the modality universe, primarily seeking to discover its internal construct and fundamental theories. These attempts materialised into his volumes *Cartea modurilor - I. De la moduri, spre un model al gândirii muzicale intervalice* [The Book of Modes – I. From modes towards an intervallic concept], București, Editura Muzicală, 1980, and *The Book of Modes - II. From Modes to Musical Time*, București, Editura Muzicală, 1993, as well as the essays contained in the volume *Cuvinte despre sunete* [Words on sounds], București, Editura Muzicală, 1993. Conceptually linked to a certain historical period, respectively the eighth decade of the previous century, Anatol Vieru's opera (composed between 1973 and 1983) represents a compactly organised suite of ideas extracted from Romanian contemporary dramaturgy: *Iona* inspired by Marin Sorescu, *Praznicul calicilor* [The Feast of the Beggars] inspired by Mihail Sorbul, as well as „operete de buzunar” (pocket operettas), inspired by Ion Luca Caragiale's *Telegrame* [Telegrams] and *Temă cu variațiuni* [Theme and Variations]. The opera in discussion, *Iona*, inspired by the dramatic monologue with the same name written by the well-known Romanian writer Marin Sorescu is mentioned even by the composer to be one of the samples of musical pieces pertaining to a mathematical principle – based on symmetries and associative analogies of primal numbers – just like *Sita lui Eratostene* [The Riddle of Eratosthanes]. Considering the introduction part of the opera – *Metamorfoze* [Metamorphoses] –, the consequent study motions both the identification of some types of rhythmic or intonational periodicity as well as decryption of the global rhythmic strategy, based on impulses and structural-formative pedals. All these will be evaluated taking into consideration the conceptual view of the symmetry contained by the xylographs and litographs of M. C. Escher.

Keywords: *Iona*, Anatol Vieru, M. C. Escher, *Metamorphose*, primal numbers, The Riddle of Eratosthanes.

RAICA Monica Diana,

anul II, Interpretare Muzicală, Vioară, Facultatea de Muzică, Universitatea *Transilvania* din Braşov

Coordonator științific: prof.univ.dr. Petruța Coroiu

Estetica-generalități și studiu de caz în muzica jazz

Rezumat: Lucrarea „Estetica – Generalități și studiu de caz în muzica jazz”, este structurată în patru capitole ce reprezintă o sinteză a cunoștințelor dobândite în urma studierii cărților enumerate în Bibliografie, precum și a propriei experiențe în domeniu. În această lucrare am atins și dezvoltat următoarele puncte: „Atitudinea estetică în fața realității”, „Definirea esteticii și categoriile sale”, „Estetica muzicală jazzistică” și analiza estetică a piesei „Cry me a river” interpretată de Julie London.

Cuvinte cheie: estetică, jazz, analiză, tragic, *Cryme a river*.

MARIN Mihaela,

anul II, specialitatea Interpretare Muzicală, Facultatea de Muzică, Universitatea *Transilvania* din Braşov

Coordonator științific: prof.univ.dr. Petruța Coroiu

Frumosul în interpretarea lui Sergiu Celibidache

Rezumat: Această lucrare cuprinde noțiuni despre estetica, care face parte din domeniul filozofiei ce are ca scop studiul frumosului în toate accepțiunile sale. Ea se împarte în mai multe ramuri: frumosul, sublimul, comicul, uratul și grotescul. Au existat mulți filozofi încă din Grecia Antică care au tratat această categorie și anume Platon și până la filozofi germane precum Kant. Frumosul este o categorie principală și fundamentală a esteticii care a născut cele mai multe controverse fiind o rațiune supusă schimbărilor. Au existat diferite controverse despre modul în care filozofii abordează muzica dar este de admirat modul în care ei stabilesc conexiunile. Pentru acest referat am ales să pun în vedere valoarea creativă a maestrului Sergiu Celibidache în interpretarea sa cu marile orchestre ale lumii. Modul în care el tratează

și abordează interpretările este unic - el fiind un deschizător de drumuri făcându-se remarcat printre marii dirijori.

Cuvinte cheie: estetica, muzica, frumos, geniu, dirijor

NECULAI Larisa Alice,

anul II, Muzicologie, Universitatea Națională, de Arte *George Enescu* din Iași

Coordonator științific: prof.univ.dr. Gheorghe Duțică

La porțile orientului. Suita pentru orchestră "Șătrarii", op.2 de Dinu Lipatti

Rezumat: Dinu Lipatti a fost un muzician complex: pianist, compozitor, critic muzical și profesor, fiind un punct de vedere absolut în cultura românească și europeană din prima jumătate a secolului XX. *Șătrarii* a fost prima compoziție simfonică de amploare a lui Lipatti, scrisă pentru orchestră mare, lucrare ce a obținut premiul I la concursul „George Enescu” în 1934. De asemenea, compoziția a fost distinsă cu medalia de argint de către Republica Franceză în 1937. Din punct de vedere sonor, *Șătrarii* de Lipatti se definește printr-o muzică de influență orientală, fiind catalogată drept o lucrare de școală. În primul rând interpret de geniu și anvergură europeană, Dinu Lipatti manifestă un respect aparte pentru tradiția componistică și stilistică a marilor epoci creatoare. În mod evident, artistul a conceput muzica prin prisma calității sale de interpret, ce i-a facilitat accesul la nou, la contemporan, la modern. Nu e de mirare faptul că modul său de a gândi și de a compune reprezintă o simbioză a celor prezentate mai sus, așa cum s-a întâmplat și în conceperea suitei „*Șătrarii*”. Concluzionând, pentru alcătuirea substratului compoziției sale, Lipatti a aprofundat ideea împlinirii unui deziderat de epocă, și anume sinteza între academic și tradițional-oral, cu opțiunea sa spre zona orientală. Esența compozițiilor acestui artist pierdut în floarea vârstei stă chiar în capacitatea sa de a fuziona spiritul permisiv al tradiției cu pregnanța noului.

Cuvinte cheie: Dinu Lipatti, romanian pianist, composition, symphonic suite, oriental influences.

Poze de arhivă:

**Simpozionul Național al Studenților
9 aprilie 2011**

**Simpozionul Național al Studenților
8 aprilie 2014**

Universități participante:

Universitatea Națională de Arte
George Enescu, Iași

Academia de Muzică *Gheorghe Dima*
Cluj-Napoca

Universitatea din Oradea

Universitatea *Ovidius* din Constanța

Universitatea de Arte
din Târgu-Mureș

Universitatea de Vest din
Timișoara

Universitatea *Transilvania*
din Brașov

Parteneri MEDIA:

Program de sală realizat de
ramo&company